

การละคำในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษ

ณัฐฐิรา ทับทิม¹

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

พัทชา บุญยะรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

วิสิษฐา แรงเขตรการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รับต้นฉบับ: 24 สิงหาคม 2561 รับตีพิมพ์: 14 กันยายน 2561

บทความวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการละคำในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษโดยรวบรวมข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ออนไลน์จำนวน 100 ข่าว แยกออกเป็นข่าวพาดหัวภาษาญี่ปุ่นจำนวน 50 ข่าวจากหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์โยมิอูริ หนังสือพิมพ์อาซาฮี และหนังสือพิมพ์ไมนิจิ ระหว่างวันที่ 26-30 กันยายน 2560 และข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข่าวจากหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ คือ เดอะเนชั่น และบางกอกโพสต์ ระหว่างวันที่ 8-12 มิถุนายน 2560 ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการละคำในข่าวพาดหัวออนไลน์ของภาษาญี่ปุ่นมีความหลากหลายกว่ารูปแบบการละคำในข่าวพาดหัวออนไลน์ของภาษาอังกฤษ การละคำในภาษาญี่ปุ่นสามารถละคำกริยาหลักในภาคแสดงได้เนื่องจากสามารถคาดเดาความหมายของคำที่ถูกละจากส่วนประกอบอื่นที่คงไว้ในประโยค ส่วนการละคำในภาษาอังกฤษเน้นการคงรูปกาลปัจจุบันของคำกริยาไว้ การละคำกริยานุเคราะห์ และคำกริยา be ไม่พบการละคำกริยาหลักในภาคแสดงของข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: การละคำ ข่าวพาดหัว หนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาอังกฤษ หนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น

¹การติดต่อและการร้องขอบทความนี้ กรุณาส่งถึง ณัฐฐิรา ทับทิม, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม E-mail: ntuptim@hotmail.com

Ellipsis in Japanese and English Headlines in Online Newspapers

Natthira Tuptim¹

Pibulsongkram Rajabhat University

Patcha Bunyarat

Pibulsongkram Rajabhat University

Wisittha Rangkhetskarn

Pibulsongkram Rajabhat University

Received: 24 August 2018 Accepted: 14 September 2018

Research Article

This research aimed to compare the ellipsis in Japanese and English headlines through 100 online news headlines divided into 50 Japanese headlines from 3 online newspapers; Yomiuri, Asahi, and Mainichi from September 26-30, 2018, and 50 English headlines from 2 online newspapers; The Nation and Bangkok Post from June 8-12, 2018. The results revealed that types of the ellipsis in Japanese are more various than those in English. The key difference between two languages is that in Japanese online news headlines, main verbs can be omitted from predicates because other constituents are hints for guessing sentence meanings while this has never happened in English online news headlines. In English, verbs in the present tense, auxiliary verbs, and verb to be are the main points for ellipsis.

Keywords: ellipsis, headline, English online newspaper, Japanese online newspaper

¹Correspondence concerning this article and requests for reprints should be addressed to Natthira Tuptim, Pibulsongkram Rajabhat University E-mail: ntuptim@hotmail.com

บทนำ

ปัจจุบันสื่อเก่าหรือ Traditional media ถูกลดบทบาทลงเป็นอย่างมากเพราะอิทธิพลของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและความแพร่หลายของโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนที่ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข่าวสารได้จากโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยไม่จำเป็นต้องไปยังร้านหนังสือเพื่อซื้อหนังสืออ่าน ผลกระทบดังกล่าวทำให้จำนวนยอดสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ นิตยสารและสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ลดลง แม้แต่หนังสือพิมพ์ของอเมริกา เช่น The Daily หรือ The New York Times ก็ได้ปิดตัวในส่วนของสื่อสิ่งพิมพ์ดั้งเดิมและมุ่งเน้นมายังงานบริการข่าวสารทางออนไลน์ (สรุปสถานการณ์สื่อสิ่งพิมพ์ไทยในรอบปี 2016, 2559)

ด้วยเหตุดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สิ่งหนึ่งที่สำคัญที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนคือเนื้อหาในการสอนโดยสอดคล้องกับความรู้ทางภาษาที่ปรากฏในสื่อใหม่หรือ New Media ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ภาษาที่ใช้ในสื่อต่าง ๆ เป็นภาษาที่คนในสังคมใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงซึ่งแตกต่างจากภาษาที่อยู่ในหนังสือเรียน ภาษาที่ใช้จริงในสื่อต่าง ๆ ปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต ภาษาที่ผ่านสื่อเหล่านี้จึงยังมีความเฉพาะมากยิ่งขึ้น ข่าวพาดหัวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของข่าวที่ดึงให้ผู้อ่านกดเข้าไปอ่านหรือเปิดหนังสือพิมพ์นั้น ๆ โครงสร้างข่าวพาดหัวเป็นโครงสร้างภาษาที่มีความเฉพาะแตกต่างจากภาษาที่ใช้กันทั่วไป ลักษณะเฉพาะเช่นนี้พบได้ในข่าวพาดหัวของทุกภาษาแต่อาจมีความแตกต่างในรายละเอียดเล็กน้อย ลักษณะเฉพาะของภาษาในข่าวพาดหัวเรียกว่า Headlines หรือ “คุณลักษณะข่าวพาดหัว” การศึกษาคุณลักษณะข่าวพาดหัวในสื่อใหม่ประเภทสื่อออนไลน์ยังมีไม่มากนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการละคำ การละคำ หรือ Ellipsis เป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องรู้หลักเกณฑ์การละคำเบื้องต้นโดย การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษา คือ ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น การวิจัยเปรียบเทียบจะช่วยให้เห็นภาพคุณลักษณะข่าวพาดหัวที่เป็นสากลมากขึ้น และสะท้อนลักษณะเด่นของภาษาแต่ละภาษา โดยภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคนพูดมากเป็นอันดับ 3 ของโลกรองจากภาษาจีนและภาษาสเปน (Lane, April 24, 2016) นอกจากนี้ยังเป็นภาษาที่ใช้เป็นภาษาสากลทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จะต้องส่งเสริมหรือค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษานี้อย่างต่อเนื่อง ในส่วนของภาษาญี่ปุ่นนั้น แม้ว่าจะไม่ใช่ภาษาที่มีคนพูดทั่วโลกเป็นจำนวนมาก แต่ในประเทศไทยหรือแถบประเทศเอเชีย (ไทย เวียดนาม และฟิลิปปินส์) กลับมีแนวโน้มของผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนมากขึ้นทุกปี จากผลสำรวจของ Japan Foundation ประจำปี ค.ศ. 2015 พบว่าในประเทศไทยมีจำนวนผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น 173,817 คน จำนวนสถาบันการสอนภาษาญี่ปุ่น 606 แห่ง และจำนวนผู้สอน 1,911 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจในปี 2012 (Japan Foundation, November 10, 2016)

ข่าวพาดหัวคือข่าวสำคัญที่นำมาพิมพ์เป็นหัวเรื่องในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ด้วยอักษรขนาดใหญ่เพื่อให้เกิดความสนใจ (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554, 2556) ส่วน Midashi (見出し) หรือข่าวพาดหัวในภาษาญี่ปุ่น คือ หัวข้อของบทความที่อยู่ในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร (Kōjien, 2008, p. 2696) ส่วน Headline ในภาษาอังกฤษ คือคำที่พิมพ์ด้วยอักษรตัวใหญ่เพื่อเป็นหัวเรื่องของเรื่องราวที่อยู่ในหนังสือพิมพ์ หรือเป็นประเด็นสำคัญของข่าวที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์และวิทยุ (Cambridge Dictionary)

ด้วยนิยามของข่าวพาดหัวที่ต้องการข้อมูลสำคัญเท่านั้นจึงทำให้ข่าวพาดหัวมีคุณลักษณะพิเศษแตกต่างจากภาษาที่ใช้ทั่วไป ที่ต้องดึงความสนใจและนำเสนอประเด็นสำคัญของเนื้อหาทั้งหมด หลักในการทำให้ข่าวพาดหัวคงไว้ซึ่งข้อมูลที่สำคัญในพื้นที่จำกัดของหน้าข่าวจึงเป็นที่มาของค่านิยมของคำคุณลักษณะข่าวพาดหัว

คุณลักษณะข่าวพาดหัว เป็นคำเรียกไม่ทางการเพื่อแสดงคุณลักษณะของสิ่งที่เป็นข่าวพาดหัว ลักษณะดังกล่าวคือรูปแบบการย่อของหนังสือพิมพ์ซึ่งได้แก่ การใช้คำสั้น (Short words) การใช้คำย่อ (Abbreviation) สำนวนจำเจ (Cliches) นามวลี (Noun stacking) การเล่นคำ (Word play) คำกริยารูปปัจจุบัน (Present-tense verbs) และการใช้การละคำ (Ellipsis) (Nordquist, July 20, 2017)

สรุปคุณลักษณะข่าวพาดหัวได้ 2 ประเด็นหลักใหญ่ คือ การละคำ (Ellipsis) และการย่นย่อคำ (Contraction) อธิบายเพิ่มเติมได้ว่าการจัดทำข่าวพาดหัวให้อยู่ในพื้นที่ที่จำกัดของหน้ากระดาษหรือบล็อกที่กำหนดไว้จำเป็นต้องอาศัยการตีความสำคัญของคำที่ประกอบในโครงสร้างประโยคข่าวพาดหัวว่าคำใดหรือส่วนประกอบใดละออกจากประโยคได้ และในขณะเดียวกันต้องอาศัยเทคนิควิธีในการนำข้อมูลที่สำคัญให้อยู่ในรูปที่กะทัดรัดเหมาะสมกับพื้นที่ที่มี (Youn, 2015)

ในงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาคุณลักษณะของข่าวพาดหัวในประเด็น การละคำ หรือ Ellipsis เนื่องจากการละคำเป็นคุณสมบัติทางโครงสร้างที่มีผลต่อการคาดเดาความหมายของข้อความเป้าหมาย การเรียนรู้กลวิธีดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือในการอ่านและตีความข้อความที่ถูกส่งถึงกันผ่านข่าวพาดหัวออนไลน์ที่ถูกจำกัดพื้นที่

Noguchi (2002) กล่าวเกี่ยวกับการตีความความหมายของข่าวพาดหัวระหว่างหนังสือพิมพ์ภาษาญี่ปุ่นกับหนังสือพิมพ์ของตะวันตกว่าการตีความความหมายของข่าวพาดหัวในภาษาญี่ปุ่นทำได้ง่ายกว่าเนื่องจากปริมาณของจำนวนข่าวพาดหัวต่อหนึ่งบทข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาญี่ปุ่นมีมากกว่า

ลักษณะเด่นของข่าวพาดหัวภาษาญี่ปุ่นคือการละคำภาคแสดง และมีจำนวนคำนามมากกว่าคำกริยา (Takahashi, 1993, cited in Noguchi, 2002) ใน 1 บรรทัดของข่าวพาดหัวมีมาตรฐานจำนวนอักษรอยู่ระหว่าง 8-10 อักษร โดยจำนวนที่ตั้งเป้าในการจัดทำข่าวพาดหัวอยู่ที่ 7 ตัวอักษร (Noguchi, 2002)

การละคำเป็นเรื่องของการคัดเลือกข้อมูลที่ผู้อ่านสามารถคาดเดาความหมายได้

วิธีการละคำในภาษาญี่ปุ่นสรุปได้ดังนี้

1. ใช้สัญลักษณ์หรือการพิมพ์เว้นวรรคแทนคำช่วย (kakuji \bar{O} shi, particles) เมื่อคำช่วยถูกละออกจากพาดหัวข่าว

1.1 ใช้จุลภาค “,” (T \bar{O} ten, 読点) แทนคำช่วยga (が) , wa (は) (ประธาน) และ de (で) (สถานที่ สาเหตุ)

1.2 ใช้ “ ▪ ” (Ch \bar{U} ten, 中点) แทนคำช่วย to (と) (แสดงของ 2 สิ่งที่ถูกนำเสนออย่างเท่าเทียมกัน แปลความหมายเทียบได้กับคำว่า “กับ”)

1.3 ใช้เครื่องหมายแสดงคำถาม “?” แทนคำช่วยลงท้ายแสดงคำถาม ka (か) หรือ no (の) หรือ kana (かな?) และเมื่ออยู่ท้ายคำช่วยแสดงหัวเรื่อง wa (は) จะแทนคำแสดงคำถาม d \bar{O} desuka (どうですか) หรือ nanidesuka (何ですか)

1.4 การใช้ “kamo?” แทนคำกริยาช่วย kamoshirenai (かもしれない) แสดงความเป็นไปได้ของเหตุการณ์

2. ใช้การพิมพ์เว้นวรรคแทนคำช่วยเมื่อคำช่วยถูกละออกจากพาดหัวข่าว คือการใช้การพิมพ์เว้นวรรคแทนคำช่วย ga (が) , wa (は) (ประธาน) และ o (を) (กรรม)

3. ใช้การละคำคำช่วยออกจากพาดหัวข่าวและข้อมูลที่ตั้งอยู่บนนำเสนอแบบขีด การใช้การละคำลักษณะนี้พบในการละคำคำช่วย ga (が) , wa (は) (ประธาน) และ no (の) (แสดงความสัมพันธ์เจ้าของกับสิ่งของและความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ)

4. ใช้การละคำหน่วยคำเติมหลังคำ –suru (-する) คำกริยาช่วย (Jodōshi, auxiliary verb) และคำกริยากับคำช่วย

การละคำหน่วยคำเติมหลังคำ –suru (-する) ทั้งที่อยู่ในรูป –suru (-する) และรูปผันอื่น ๆ เช่น ในรูปผันด้วยคำกริยาช่วยแสดงการถูกกระทำ –sareru (される) เช่น (1) ละหน่วยคำเติมหลังคำในรูปถูกกระทำ –sareru (される) หลังคำกริยาหลัก hakken (発見)

(1) 小学生, 死体で発見 (された)

Shōgakusē, shitai de hakken (รูปที่ละ sareta)

(Noguchi, 2002, p. 100)

นักเรียนชั้นประถมถูกพบเป็นศพ

การละคำหน่วยคำเติมหลังคำ –suru (-する) เกิดในกรณีคำกริยาคำนั้นเป็นคำกริยาประเภทแสดงอาการนาม (Dōmeishi, Verbal Nouns) เช่น Benkyōsuru (勉強する, เรียน) , Untensuru (運転する, ขับรถ)

การละคำกริยากับคำช่วยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ คือ การละคำ o suru (をする) (คำช่วยแสดงกรรมกับคำกริยา) และการละคำ ni naru (になる) (คำช่วยแสดงผลการเปลี่ยนแปลงกับคำกริยา) เช่น (2)

(2) 五輪開幕間近 (になった)

Gorinkaimakumadika (รูปที่ละ ninatta)

(Noguchi, 2002, p. 100)

โอลิมปิกใกล้เปิดอย่างเป็นทางการ

4. ใช้การละคำกริยาหรือกลุ่มคำกริยาในภาคแสดงโดยคงคำช่วยไว้ เช่น (3) ละคำกริยากลุ่มคำแสดงการเคลื่อนที่ความหมาย ไป, มา, ส่ง เช่น iku (行く) , kuru (来る) , okuru (送る) เป็นต้น

(3) 敬宮さま, 東宮御所へ

Toshinomiyasama, Tōgugosho e (ละคำกริยาท้ายคำช่วย)

(Noguchi, 2002, p. 100)

เจ้าหญิงโทชิโนะมียะมายังพระตำหนักโทกุโกะโซะ

5. ใช้การละคำโดยการย่อคำ มักเกิดกับคำที่เป็นชื่อเรียกเฉพาะในภาษาญี่ปุ่น เช่น Kokuren (国連) ความหมายสหประชาชาติ ย่อมาจากคำ kokusairengō (国際連合) หรือ nichibē (日米) ความหมายประเทศญี่ปุ่นและอเมริกา ย่อมาจากคำ nihontobēkoku (日本と米国)

Youn (2015, p. 38) อธิบายว่าการละคำหน่วยคำเติมหลังคำ -suru (-する) เป็นการละคำที่ทำให้คำกริยาเป็นคำนามซึ่งการทำให้เป็นคำนามในภาษาญี่ปุ่นสอดคล้องกับการย่อประโยคให้มีขนาดเล็กกลง โดยเทคนิคการละคำ -suru (-する) นี้มีแนวโน้มการใช้สูง จากการสำรวจของ Youn พบข่าวพาดหัวจำนวน 195 ข่าวพบการใช้คำกริยาประเภทคำที่เติมหน่วยคำเติมหลังคำ -suru (-する) มากถึง 469 คำ ส่วนคำกริยาที่มาจากภาษาญี่ปุ่นที่ไม่มีหน่วยคำเติมหลังคำ -suru (-する) พบการใช้เพียง 48 คำ

เทคนิคการละคำหน่วยคำเติมหลังคำ -suru (-する) และการละคำช่วยในข่าวพาดหัวของภาษาญี่ปุ่น เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้เกิดกระบวนการย่อคำหรือทำให้คำมีขนาดเล็กกลงในภาษาญี่ปุ่น

วิธีการละคำในภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

การละคำ (Ellipsis) ตามคำนิยามของ Biber et al (1999) คือการตัดส่วนประกอบที่สามารถกู้คืนกลับมาจากบริบทหรือสถานการณ์ได้ โดยไม่กระทบต่อโครงสร้างเดิมหรือทำให้ประโยคไม่เป็นธรรมชาติ

จุดมุ่งหมายของการละคำก็เพื่อแสดงความหมายด้วยคำหรือวลีหรือประโยคที่มีขนาดเล็กกลง

ประเภทของการละคำในภาษาอังกฤษตามตำแหน่งของการเกิดคำในประโยคมี 3 ประเภท คือ

1. การละคำส่วนหน้า (Initial ellipsis) มักเป็นประธานของประโยคที่ไม่ส่งผลต่อความหมายของประโยคหรือประโยคที่ตามหลัง การละคำลักษณะนี้อาจถูกเรียกว่าการละคำสถานการณ์ (Situational ellipsis) เนื่องจากเป็นการละข้อมูลเก่า (Old information) ที่เคยปรากฏมาก่อนหรือผู้อ่านหรือผู้พูดเข้าใจ
2. การละคำส่วนกลาง (Medial ellipsis) มักเป็นคำกริยาช่วย (Auxiliary verbs) ที่ถูกละคำ
3. การละคำส่วนท้าย (Final ellipsis)

การละคำในข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษมีแนวโน้มเป็นการละคำส่วนกลางซึ่งได้แก่ การละคำ V be การละคำกริยานุเคราะห์ และการละคำนำหน้านาม a, an, the (articles) เช่น

Scotland at heart of new fracking deal

ข่าวพาดหัวข้างต้นละคำกริยา V be และคำนำหน้านาม a, an, the ได้แก่

Scotland *is* at *the* heart of *a* new fracking deal

Merchant (2009, อ้างถึงใน Hakobyan, 2016) ได้แบ่งการละคำที่ปรากฏในโครงสร้างออกเป็น 7 แบบ คือ

1. Verb phrase ellipsis (VP-ellipsis) เช่น Over 165,000 gunshots (*were*) recorded in 62 U.S. municipalities last year.

2. Noun phrase ellipsis (NP-ellipsis) คือ การละคำ I หรือ it ในประโยค เช่นการตอบว่า “(I) don’t know

3. Sluicing คือ การละคำข้อความแสดงคำถาม เช่น

Did you meet him on other occasions?

Yeah, I also introduced him on Top of the pops, but I don’t remember when **(we met)**. (The Guardian, May 5, 2016)

4. Gapping คือ การละคำกริยาในอนุประโยคที่ตามหลัง เช่น

I took her hand, for Chrissake, and she **(took)** mine.

5. Pseudogapping คือ การละคำในภาคแสดงโดยปรากฏในบริบทของประโยคแสดงการเปรียบเทียบ เช่น She prefers to drink wine before meal, but I don’t **(prefers to drink wine before meal)**.

6. Stripping (Bare argumentative ellipsis) คือการละคำภาคแสดงในอนุประโยคหรือประโยคที่ประสมกับประโยคหลัก ตัวอย่าง

Susan works at night, and Bill **(works at night)** too.

7. Answer ellipsis คือ การละคำส่วนของข้อมูลที่ถูกลถาม เช่น

What helped you succeed?

My family **(helped me succeed)** (The Sun, May 2, 2016)

นอกจาก Biber et al. และ Merchant ที่นำเสนอประเภทของการละคำข้างต้น ยังมีงานของ Tonai (2011) ที่รวบรวมลักษณะเด่นทางโครงสร้างของข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษซึ่งศึกษาจากข่าวพาดหัวในหนังสือพิมพ์แบบสือเก่าและหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไว้ดังนี้

1. รูปกริยาปัจจุบันเป็นรูปแทนกาลอดีต (Past tense) และกาลสมบุรณ์ในปัจจุบัน (Present perfect tense)

2. ละคำกริยาที่ไม่สำคัญต่อเนื้อความออก เช่น Japan pack planes to Hawaii โดยละคำกริยา come หน้า to

3. ลดรูปกริยา be เช่น Good, loud laugh delicate issue for many Germans

4. รูปกริยาปัจจุบันเป็นรูปแทนกาลปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น (Present continuous) และกาลอนาคต (future tense)

5. ละรูปคำกริยา be จากรูปถูกกระทำ เช่น Explosives found (Explosives were found)

6. ใช้ Infinitive with to แสดงกาลอนาคต (Future tense) เช่น Tax Reform to Affect Average Family Budget

7. ใช้คำย่อ เช่น The New Face of the *G.O.P?* Grizzled Veterans (*G.O.P* ย่อมาจาก Grand Old Party)

8. ลดรูปคำให้มีขนาดสั้น เช่น Group Urges Reform of High School Exams (Exams ลดรูปมาจาก Examinations)

นอกจากนี้ในงานของ Tonai ยังสรุปรูปแบบของข่าวพาดหัวคือมีการใช้ (xx)' s เพื่อลดขนาดประโยค, ละ a, an, the ออก, ละ and, that, คำบุพบท และคำแสดงการกล่าวอ้างถึงออก เช่น Don't Aid Hariri Tribunal, Hezbollah Warns รวมถึงการใช้เครื่องหมายภาค Colon (:) แสดงแหล่งของข้อมูล เช่น Japan Should Share Pollution Tech : Govt

Merchant (2012) กล่าวถึงการลดคำไว้ว่าอย่างน้อยในทุกภาษาจะพบการลดคำแต่ยังไม่มีการศึกษา ลักษณะการลดคำระหว่างภาษา

จากข้างต้นสรุปประเด็นในการศึกษาเปรียบเทียบการลดคำในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 1. ลักษณะการลดคำ และ 2. ชนิดคำที่ถูกลด โดยศึกษาจากข่าวพาดหัวของภาษาญี่ปุ่น 50 ข่าว และภาษาอังกฤษ 50 ข่าว เนื่องจากมีวัตถุประสงค์สำรวจเพื่อเป็นข้อมูลนำร่องในการต่อยอดทำวิจัยเปรียบเทียบเกี่ยวกับการลดคำในข่าวพาดหัวจึงศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่มากเพื่อแสดงให้เห็นแนวโน้มว่าผลลัพธ์ที่ได้สัมพันธ์กับงานวิจัยก่อนหน้านี้น้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการลดคำในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ออนไลน์ระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปแบบการลดคำของภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษเป็นไปตามลักษณะที่พบในงานของ Noguchi (2002), Youn (2015), Biber et al. (1999), Merchant (2012), และ Tonai (2011) และลักษณะของภาษาทำให้รูปแบบการลดคำที่ปรากฏในข่าวพาดหัวมีความแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การลดคำ คือ การตัดส่วนประกอบที่สามารถกู้คืนกลับมาจากบริบทหรือสถานการณ์ได้ โดยไม่กระทบต่อโครงสร้างเดิมหรือทำให้ประโยคไม่เป็นธรรมชาติ หรือใช้รูปแบบทางภาษาอย่างอื่นเพื่อสื่อหน้าที่ของส่วนประกอบที่ถูกแทนที่ ทั้งนี้เพื่อให้ข้อความของข่าวพาดหัวมีความกระชับ สั้น ได้ใจความที่ต้องการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูล

1. หนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาญี่ปุ่นจำนวน 50 ข่าวจากหนังสือพิมพ์ 3 สำนักพิมพ์ระหว่างวันที่ 26-30 กันยายน 2560 คือ Yomiuri, Mainichi และ Asahi ได้มาโดยการเลือกแหล่งข้อมูลแบบเจาะจงเนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับนำเสนอข่าวในรูปแบบออนไลน์และเป็นหนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในประเทศญี่ปุ่น

2. หนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข่าวจากหนังสือพิมพ์ 2 สำนักพิมพ์ระหว่างวันที่ 8-12 มิถุนายน 2560 คือ The Nation และ Bangkok Post ได้มาโดยการเลือกแหล่งข้อมูลแบบเจาะจงเนื่องจากเป็นหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวในรูปแบบออนไลน์และเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่แพร่หลายในประเทศไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข่าวพาดหัวจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาญี่ปุ่นและข่าวพาดหัวจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ภาษาอังกฤษ
2. ตรวจสอบกับรูปแบบการละคำตามลักษณะที่พบในงานของ Noguchi (2002), Youn (2015), Biber et al. (1999), Merchant (2012), และ Tonai (2011)
3. สรุปแนวโน้มลักษณะการละคำของแต่ละภาษา
4. วิเคราะห์และแสดงค่าด้วยความถี่ของลักษณะการละคำระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

การศึกษาลักษณะการละคำในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษนำเสนอแยกได้ดังนี้

ตาราง 1 ลักษณะและความถี่การละคำในข่าวพาดหัวภาษาญี่ปุ่น

ลักษณะการละคำ	ความถี่ที่พบ (50)	ชนิดของคำที่ถูกละ
1. การละคำภาคแสดง	42	คำกริยาประเภทแสดงการเปลี่ยนแปลงของตำแหน่งและสภาพ และแสดงจุดมุ่งหมาย คำกริยาแสดงการกระทำบางอย่าง หน่วยคำเติมหลังคำ -suru (-する)
2. การละคำภาคแสดงไปพร้อมกับการเปลี่ยนรูปร่างคำ	8	คำกริยาเปลี่ยนรูปร่างเป็นคำนาม การทำให้เป็นคำนามโดยการเติมหน่วยคำเติมหลังคำ -ka (-化) การทำให้เป็นคำกริยาวิเศษณ์
3. การละคำช่วย	36	คำช่วยแสดงความสัมพันธ์เจ้าของกับสิ่งของและความสัมพันธ์ลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ ga (が) , wa (は) (ประธาน) และ no (の) คำช่วยถูกแทนที่ด้วยสัญลักษณ์ “ ▪ ” (ChŪten, 中点) ซึ่งแทนคำช่วย to (と) (แสดงของ 2 สิ่งที่ถูกนำเสนออย่างเท่าเทียมกัน แปลความหมายเทียบได้กับคำว่า “กับ”) และเครื่องหมายจุลภาค “ , ” (Tōten, 読点) แทนคำช่วยแสดงประธาน เช่น ga (が) , wa (は)

ตาราง 1 แสดงลักษณะและความถี่ของการละคำแต่ละประเภทจากจำนวนข่าวพาดหัวที่สำรวจจำนวน 50 ข่าว จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าลักษณะการละคำแบบ การละคำภาคแสดง และ การละคำภาคแสดงไปพร้อมกับการเปลี่ยนรูปร่างคำ เป็นลักษณะการละคำที่เกิดในภาคแสดงเช่นเดียวกัน โดยความถี่จากการละคำที่เกิดในภาคแสดงที่พบมากที่สุดภาษาญี่ปุ่น คือ การละคำภาคแสดง ชนิดของคำที่ถูกละที่พบมากที่สุดคือการละหน่วยคำเติมหลังคำ -suru (-する) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของ Youn (2015)

ตัวอย่างการละคำรูปแบบต่าง ๆ นำเสนอได้ตามลำดับดังนี้

1. การละคำภาคแสดง

การละคำหน่วยคำเติมหลังคำ **-suru (—する)** แสดงกริยา

1. 中国の駐在大使「安保分野で相互信頼欠如」講演で**強調**

Chūgoku no chūzaitaishi [anpobunya de sōgoshinraikakujo] kōen de **kyōchō**

ทูตจีนเน้นย้ำในงานบรรยาย ขาดความเชื่อใจระหว่างกันเพราะยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติญี่ปุ่น

(Asahi, September 26, 2017)

คำกริยา **kyōchōsuru (強調する)** ถูกละ **-suru (—する)** ซึ่งเป็นส่วนแสดงความเป็นคำกริยาทำให้คำมีสถานะเป็นคำนาม การละคำด้วยวิธีเช่นนี้พบบ่อยในข่าวพาดหัวภาษาญี่ปุ่นพิจารณาได้จากความถี่ที่ปรากฏ

การละคำคำกริยาประเภทแสดงการเปลี่ยนแปลงของตำแหน่งและสภาพ

2. 森友・加計問題、2市民団体が共同で追求へ (省略)

Moritomo・kakemondai, 2 shimindantai ga kyōdō de tsuikyū e (*Ellipsis*)

ปัญหาโรงเรียนโมริโตโมะและสถาบันจัดการศึกษา ประชาชน 2 กลุ่มเข้าร่วมการสืบข้อเท็จจริง

(Asahi, September 26, 2017)

ข่าวพาดหัวข้างต้นละภาคแสดงที่แสดงจุดหมายปลายทางของการกระทำที่มุ่งไปสู่

การละคำกริยาแสดงการกระทำบางอย่าง

3. 市民がボランティアに 精神的サポートも (省略) Shimin ga boranteia ni sēshinteki

sapōto **mo** (*Ellipsis*) (Mainichi, September 26, 2017) ชาวเมืองร่วมเป็นอาสาสมัคร ร่วมให้กำลังใจ

คำกริยาหลังคำช่วย **mo (も)** ถูกละไว้ในฐานที่เข้าใจ คำที่ถูกละคือ **sareru (される)** โดยคาดเดาความหมายของคำกริยาที่ละไว้ได้ผ่านคำช่วยที่ปรากฏในประโยค

2. การละคำภาคแสดงไปพร้อมกับการเปลี่ยนรูปร่างคำ

การละคำโดยคำกริยาเปลี่ยนรูปร่างเป็นคำนาม

4. 前震など基に防災情報 予知前提は見直し

Zenshin nado motoni bōsai jōhō yochi zentē wa *minaoshi* (Mainichi, September 26,

2017) ทบทวนการคาดการณ์ภัยแผ่นดินไหวจากข้อมูลการสั่นไหวก่อนหน้านี้

คำกริยา **minaoshi (見直し)** ถูกละ **-masu (—ます)** ซึ่งเป็นส่วนแสดงความเป็นคำกริยาเมื่อถูกละออกทำให้คำมีสถานะเป็นคำนาม

การละคำโดยการทำให้เป็นคำนามโดยการเติมหน่วยคำเติมหลังคำ **-ka (—化)**

5. スマホで無担保融資、AIが顧客の信用力点数化

Sumaho de mutanpoyūshi, Ai ga kokyaku no shinyōryoku tensūka (Yomiuri, September 26, 2017) Ai ได้แต่เพิ่มความมั่นใจจากลูกคำสืงเชื่อส่วนบุคคลประเภทไม่มีหลักทรัพย์คำประกันที่ทำระบบผ่านสมาร์ทโฟน -ka (一化) เป็นหน่วยคำเติมหลังคำที่ทำหน้าที่เพิ่มความหมายแสดงการเปลี่ยนแปลงและทำให้คำเป็นคำนาม

การละคำโดยการทำให้เป็นคำกริยาวิเศษณ์

6. レゴランド、東海³県の住民を割引 平日²千円ほど安く

Regorando, tōkai 3 ken no jūmin o waribiki hējitsu 2 senen hodo yasuku

(Asahi, September 28, 2017) เลโก้แลนด์ ลดราคาวันธรรมดา 2,000 เยนให้กับประชาชนใน 3 จังหวัดของโทไก (อะฮิเมะ, กิฟุ, มิเอะ)

3. การละคำช่วย

การละคำโดยคำช่วยถูกแทนที่ด้วยสัญลักษณ์

7. 森友・加計問題、²市民団体が共同で追求へ

Moritomo・kakemondai, 2 shimindantai ga kyōdō de tsuikyū e (*Ellipsis*)

ปัญหาโรงเรียนโมริโตโมะและสถาบันจัดการศึกษา ประชาชน 2 กลุ่มเข้าร่วมการสืบข้อเท็จจริง

(Asahi, September 26, 2017)

8. 中家会長、コメ生産調整は必要

Nakaiekaichō, komesēsanchōsē wa hitsuyō ประธานนาทากิเอะกล่าวว่าจำเป็นต้องมีการปรับการผลิตข้าว (Mainichi, September 26, 2017)

ใช้ “・” (Chūten, 中点) แทนคำช่วย to (と) (แสดงของ 2 สิ่งที่ถูกนำเสนออย่างเท่าเทียมกัน แปลความหมายเทียบได้กับคำว่า “กับ”) และมีการใช้จุลภาค “,” (Tōten, 読点) แทนคำช่วย ga (が), wa (は) (ประธาน) และ de (で) (สถานที่หรือสาเหตุ) โดยในตัวอย่าง 8 จุลภาคแทนคำช่วย wa (は) แสดงความเป็นประธานของคำนาม Nakaiekaichō (中家会長)

ตาราง 2 ลักษณะและความถี่การละคำในข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษ

ลักษณะการละคำ	ความถี่ที่พบ	ชนิดของคำที่ถูกละ
1. การละคำภาคแสดง	19	คำกริยา be คำกริยานุเคราะห์ (Auxiliary verbs)
2. การละคำนำหน้านาม	50	คำนำหน้านาม (Determiners) a, an, the
3. การละคำโดยการไม่เปลี่ยนรูปร่างตามกาล	29	คำกริยาหลักไม่เปลี่ยนรูปร่างตามกาลของประโยค

ลักษณะการละคำ	ความถี่ที่พบ	ชนิดของคำที่ถูกละ
4. การละคำโดยใช้สัญลักษณ์แทน	2	คำเชื่อม (Conjunctions) เครื่องหมายทวิภาค หรือ Colon แทนคำกริยา say, claim comment หรือคำกริยาแสดงการกล่าวถึง กล่าว อ้าง

ตาราง 2 แสดงลักษณะและความถี่ของการละคำแต่ละประเภทจากจำนวนข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษที่สำรวจจำนวน 50 ข่าว จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า การละคำภาคแสดง การละคำโดยการไม่เปลี่ยนรูปร่างตามกาล และ การละคำโดยใช้สัญลักษณ์ ชนิดเครื่องหมายทวิภาค เป็นการละที่เกิดในคำส่วนกลางตามเกณฑ์การละของ Biber et al. (1999) ซึ่งเกณฑ์ของ Biber et al. ระบุแนวโน้มเพียงการละคำกริยาช่วย (Auxiliary verbs) ซึ่งแตกต่างกับผลการวิจัยนี้ที่พบรูปแบบการละคำแบบไม่เปลี่ยนรูปร่างตามกาลซึ่งเป็นลักษณะการละที่มีแนวโน้มมากที่สุด

ตัวอย่างการละคำรูปแบบต่าง ๆ นำเสนอได้ตามลำดับดังนี้

1. การละคำภาคแสดง

การละคำกริยา be

9. Security tighter at tourist sites in the South

บุรีรัมย์กำลังปรับปรุงบ่อเก็บน้ำเพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติ(The Nation Online, June 10, 2017)

10. Coal trader in financial straitsผู้ค้าถ่านหินตกอยู่สภาพมีปัญหาทางการเงิน

(Bangkok Post Online, June 9, 2017)

คำกริยา be ถูกละออกจากประโยคข้างต้น ทำให้ประโยคมีความกระชับ สั้น สามารถอยู่ในพื้นที่ที่จำกัดของข่าวพาดหัวได้ โดยคำกริยา be เป็นคำกริยาหลักที่ถูกละออกจากประโยค

การละคำภาคแสดงประเภทคำกริยานุเคราะห์ (Auxiliary verbs)

11. Onesqa to cut teacher burden

สมศ. ลดภาระงานครูผู้สอน

(Bangkok Post Online, June 9, 2017)

คำกริยานุเคราะห์ is going to, will ถูกละออกจากประโยคข้างต้นโดยอยู่ในรูป to cut ซึ่งแสดงกาลอนาคตได้

2. การละคำนำหน้านาม

การละคำนำหน้านาม (Determiner) a, an, the

12. Doubts raised over potash plan

มีข้อสงสัยต่อแผนเหมืองแร่โพแทสเซียม(Bangkok Post, June 12, 2017)

การละคำนำหน้านามพบได้ในทุกข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษ ตัวอย่างข้างต้นเป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างเท่านั้นซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่มีคำนำหน้านามปรากฏในประโยคเลย หรือแม้แต่ตัวอย่างก่อนหน้านี้ก็ไม่พบ a, an, the ในประโยค

3. การละคำโดยการไม่เปลี่ยนรูปร่างตามกาล

การละคำโดยคำกริยาหลักไม่เปลี่ยนรูปตามกาลของประโยค

13. NLA gets first look at Bt2.9 trillion budgets for 2018

สถานีวิทยุแห่งชาติพิจารณางบ 2.9 ล้าน ๆ บาทของงบ 2018 เป็นครั้งแรก (The Nation Online, June 8, 2017)

14. DMF halts all SorPorKor oil and gas production

กระทรวงพลังงานหยุด ส.ป.ก. การผลิตน้ำมันและก๊าซ (Bangkok Post Online, June 8, 2017)

การละคำโดยวิธีนี้คือการคงรูปของคำกริยาไว้ในรูปกาลปัจจุบัน แม้ว่าเหตุการณ์ที่ข่าวพาดหัวแสดงจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วก็ตามเช่นตัวอย่างข่าวพาดหัวข้างต้น 2 ข่าวที่ยังคงใช้คำกริยา get และ halt ในรูปกาลปัจจุบัน โดยการละคำลักษณะนี้ในภาษาอังกฤษพบเป็นสัดส่วนมากที่สุดในงานข่าวพาดหัวกลุ่มตัวอย่าง

4. การละคำโดยใช้เครื่องหมายแทน

กรณีการละคำเชื่อม (Conjunction)

๑๕. Line, YouTube face corporate taxes โฉนดและยูทูปเผชิญภาษีเงินได้บุคคล (Bangkok Post, June 12, 2017)

ตัวอย่าง 15 เป็นตัวอย่างของการใช้เครื่องหมายจุลภาค คือ Comma (,) แทนคำเชื่อม and ซึ่งเชื่อมระหว่างคำนาม Line และ Youtube

กรณีใช้เครื่องหมายทวิภาค หรือ Colon แทนคำกริยา say, claim comment หรือคำกริยาแสดงการกล่าวถึง กล่าวอ้าง

16. Ex-FBI chief: Trump fired me over Russia probe

อดีตหัวหน้าเอฟบีไอกล่าวว่ามีปมไต่สวนออกเพราะเหตุต้องสงสัยความสัมพันธ์ระหว่างทรัมป์กับรัสเซีย (Bangkok Post, June 9, 2017)

ตัวอย่าง 16 เป็นตัวอย่างการใช้เครื่องหมายทวิภาคแทนคำกริยา เช่น said (that) ซึ่งการละคำโดยใช้สัญลักษณ์แทนนี้ช่วยทำให้ประโยคสั้นกระชับลง

อภิปรายผลการวิจัย

ภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษมีการละคำในส่วนกลางและส่วนท้ายตามทฤษฎีของ Biber et al. (1999) เช่นเดียวกันโดยมีการละคำทั้งคำกริยาช่วย การละคำกริยา be และการละคำกริยานุเคราะห์ และคำกริยาหลัก ในส่วนความแตกต่างในการละคำระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษที่พบคือภาษาอังกฤษไม่ปรากฏการละคำคำกริยาหลักในภาคแสดงซึ่งแตกต่างกับภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏการละคำกริยาหลักในภาคแสดงจำนวนมาก

ภาษาอังกฤษไม่มีการละคำโดยการเปลี่ยนรูปร่างหรือชนิดของคำ ทั้งนี้เหตุผลที่ทำให้เกิดความแตกต่างในประเด็นนี้ คือ ลักษณะของภาษาที่มีความแตกต่างกันโดยภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาติดต่อกำ (Agglutinative Language) หมายถึงภาษาที่มีองค์ประกอบทางภาษาที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์มาเรียงต่อกันในหนึ่งคำได้ รวมถึงเป็นภาษาที่มีคำช่วยการกรก (Case Particles) ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำนาม คำนามกับคำกริยา รวมถึงคำนามกับคำคุณศัพท์

ด้วยลักษณะทางภาษาของภาษาญี่ปุ่นทำให้การละคำที่ปรากฏในข่าวพาดหัวมีความหลากหลายมากกว่าภาษาอังกฤษ ประเด็นที่แตกต่างเป็นอย่างมากคือการละคำกริยาหลักในภาคแสดงได้ โดยอาศัยรูปแบบทางภาษาต่าง ๆ เช่น การคงไว้ซึ่งคำช่วยการกรกซึ่งเป็นสิ่งบ่งชี้ความหมายของคำกริยาที่ถูกละไว้ หรือ การผันคำคุณศัพท์ให้อยู่ในรูปคำกริยาวิเศษณ์เพื่อแสดงกิริยาอาการ “Yasuku (กระทำบางอย่างที่ไม่แพงหรืออย่างถูก)” เช่นตัวอย่าง 6

ส่วนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่มีคำช่วยการกรกแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำทำให้การละคำกริยาหลักไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ประเภทของการละคำในภาษาอังกฤษที่พบจากตัวอย่างข่าวพาดหัวจำนวน 50 ข่าวพบการละคำประเภท verb phrase ellipsis (VP-ellipsis) เป็นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นประเภทที่อ้างถึงใน Merchant (2009) โดยสอดคล้องกับ Biber et al. (1999) ที่ระบุว่ากรการละคำส่วนใหญ่เป็นการละคำในส่วนกลางหรือการละคำกริยาวลี

นอกจากนี้ในงานวิจัยนี้ยังพบการละคำโดยคำกริยาหลักไม่เปลี่ยนรูปตามกาลของประโยคซึ่งเป็นรูปแบบการละคำที่นอกเหนือจากงานวิจัยก่อนหน้า อีกทั้งยังเป็นรูปแบบการละคำที่พบเป็นจำนวนมากที่สุดมีค่าความถี่เท่ากับ 29 ครั้ง รองลงมาคือการละคำกริยา be และคำกริยานุเคราะห์ที่มีความถี่เท่ากับ 19 ในส่วนของการใช้สัญลักษณ์พบการใช้ทั้ง 2 ภาษาโดยในภาษาญี่ปุ่นมีสัดส่วนการใช้มากกว่าภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่มีการใช้คำช่วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำช่วยแสดงหัวเรื่อง (Topic Particle) และคำช่วยแสดงประธานของประโยคซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ปรากฏในประโยคบ่อยครั้งเนื่องจากเป็นส่วนประกอบหลักของประโยค (ภาคประธาน-ภาคแสดง) จึงทำให้สัดส่วนการละคำด้วยสัญลักษณ์จุลภาคในภาษาญี่ปุ่นมีแนวโน้มสูงตามลักษณะของภาษา ส่วนเครื่องหมายจุลภาคที่ใช้ในภาษาอังกฤษใช้แทนคำเชื่อม and เป็นหลัก

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการละคำในภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษสามารถนำไปต่อยอดในการศึกษาภาษาที่ใช้ในสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจภาษาทั้งสองมากขึ้นว่าภาษาหรือข้อมูลชนิดใดที่ถูกจัดลำดับความสำคัญไว้อันดับท้าย หรือสามารถคาดเดาความหมายจากบริบทได้ ข้อมูลนั้นก็จะมีแนวโน้มจะถูกละออกจากประโยคหรือปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปที่สามารถอยู่ในพื้นที่จำกัดได้

การนำผลวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสามารถนำไปประยุกต์กับรายวิชาภาษาอังกฤษหรือภาษาญี่ปุ่นในสื่อมวลชนที่มีการสอนเรื่องข่าวพาดหัวซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะภาษาในข่าวพาดหัวได้มากยิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้เป็นกรณีศึกษาในเชิงภาษาศาสตร์ได้

เอกสารอ้างอิง

- พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (2556). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- สรุปสถานการณ์สื่อสิ่งพิมพ์ไทยในรอบปี 2016. (2559). สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2560 จาก <https://www.mangozero.com/thai-print-in-2016/>
- Christiansen, S. (2009). *AMA Manual of Style: A Guide for Authors and Editors* (10th ed). Retrieved September 17, 2017, from <http://www.amamanualofstyle.com/view/10.1093/jama/9780195176339.001.0001/med-9780195176339-div2-257>
- Eva, P. (2009). *Grammar in Newspaper Headline* (Bachelor Paper). Czech Republic: University of Pardubice.
- Hakobyan, G. (2016) *Elliptical Structure in Newspaper Discourse*. Retrieved September 17, 2017, from https://www.researchgate.net/publication/303765151_Elliptical_Structures_in_Newspaper_Discourse.
- Japan Foundation. (2016). Retrieved September 8, 2018 from <http://www.jpff.go.jp/j/about/press/2016/dl/2016-057-1.pdf>
- Kōjien. (2008). Tokyo: Iwanamishoten.
- Lane, J. (2016). *10 Most spoken language in the world*. Retrieved September 8, 2018 from <https://www.babbel.com/en/magazine/the-10-most-spoken-languages-in-the-world/>
- Moe, S. (2014). A Brief Study on the Language of Newspaper Headlines Used in “The New Light of Myanmar”. *Hinthada University Research Journal*, 5(1), 82-92.
- Noguchi, T. (2002). 『Midashi』 no “Bunpō” —kaidoku e no tebiki to shomondai—*Kozan hongokyoiku*, (38), 94-124.
- Nordquist, R. (2017). *Headlines*. Thought Co. Retrieved September 2, 2017, from <http://www.thoughtco.com/what-is-headlines-1690921>.

- Pitisukrer, C. (2007). *Rinji ichigo ni okeru gokōzōteki imikankē kakukankē o—chūshinni—*.
Dissertation of Master degree. Osaka University.
- Taylor, C. (2009). *Language to language: A practical and Theoretical Guide for Italian/English Translators* (7th ed.). UK: Cambridge University Press.
- Tonai, S. (2011). Gendai no shimbun ēgo no shosō. *ēgogaku ēbē bungaku ronbunshū*, (37), pp. 57-74.
- Youn, K. (2015). Shimbun Midashi ni Okeru Nikkan no shōryaku to shukuyaku—Kēshikiteki Chigai o chūshinni—. *Nihongakuhō*, (104), 33-50.